

Java7 - java.util.Objects

A Java7 egyik csendes újítása a [java.util.Objects](#) osztály, amely közel tucatnyi statikus metódust ad az objektumok kezeléséhez, amely metódusok egy része nem esik zavarba, ha *null* értéket kap. Az Objects tipikus esete utility osztályoknak, *final* módosítóval van ellátva, illetve van egy privát konstruktora is:

Objects.java

```
private Objects() {  
    throw new AssertionError("No java.util.Objects instances for you!");  
}
```

Suhanjunk végig az eddig megvalósított metóduslistán... 😊

equals

Az *els* metódus egy egyszer egyezség vizsgálat, amely levizsgálja a két összehasonlítandó paraméter közül az *elst*, hogy annak értéke nem *null*, majd ezek után végzi el az összevetést, így ez a metódus *null safe*: használata során nem kell NullPointerException kivételre számítanunk. A forrása egyszer:

Objects.java

```
public static boolean equals(Object a, Object b) {  
    return (a == b) || (a != null && a.equals(b));  
}
```

Használata:

Example.java

```
String a = null;  
String b = null;  
System.out.println(Objects.equals(a, b));  
b = "nem üres";  
System.out.println(Objects.equals(a, b));  
a = "nem üres";  
System.out.println(Objects.equals(a, b));
```

Az eredmény:

```
true  
false  
true
```

deepEquals

A *deepEquals* metódus hasonlít a fentire, de sima *equals* helyett az *Arrays.deepEquals* metódust hívja meg *null* ellenrizzsel, így egy sorban tudunk két tömböt összevetni:

Objects.java

```
public static boolean deepEquals(Object a, Object b) {  
    if (a == b)  
        return true;  
    else if (a == null || b == null)  
        return false;  
    else  
        return Arrays.deepEquals0(a, b);  
}
```

Használata:

Example.java

```
String[] a = null;
String[] b = null;
System.out.println(Objects.deepEquals(a, b));
b = new String[]{"semmi", "újabb semmi"};
System.out.println(Objects.deepEquals(a, b));
a = new String[]{"semmi", "újabb semmi"};
System.out.println(Objects.deepEquals(a, b));
```

Az eredmény:

```
true
false
true
```

hashCode

A *hashCode* lehetőséget ad *null safe* hívásra, az átadott objektumnak csak akkor hívódik meg a *hashCode* metódusa, ha a paraméter nem *null*:

Objects.java

```
public static int hashCode(Object o) {
    return o != null ? o.hashCode() : 0;
}
```

Használata:

Example.java

```
String a = null;
System.out.println(Objects.hashCode(a));
a = "semmi";
System.out.println(Objects.hashCode(a));
```

Az eredmény:

```
0
109322039
```

hash

Hasonlít az elzre, azzal a különbséggel, hogy a metódus paraméterlistája dinamikusan bővíthet, s az eredményül kapott objektum-tömb átadásra kerül a *Arrays.hashCode* metódusnak, így lehetőségünk van *null* biztos hash képzésre több argumentumból:

Objects.java

```
public static int hash(Object... values) {
    return Arrays.hashCode(values);
}
```

Használata:

Example.java

```
String a = null;
String b = null;
System.out.println(Objects.hash(a, b));
b = "semmi";
System.out.println(Objects.hash(a, b));
a = "semmi";
System.out.println(Objects.hash(a, b));
```

Az eredmény:

```
961
109323000
-796661087
```

toString

Ez a metódus kissé kilóg a többi közül, mert *null* biztos konverzióra eddig is lehetőség volt az alább is látható *String.valueOf(o)* használatával:

Objects.java

```
public static String toString(Object o) {
    return String.valueOf(o);
}
```

Használata:

Example.java

```
String a = null;
System.out.println(Objects.toString(a));
a = "semmi";
System.out.println(Objects.toString(a));
```

Az eredmény:

```
null
semmi
```

toString + alapértelmezett érték

Az elznél sokkal hasznosabb metódus a most következ, amelynél megadhatunk egy alapértelmezett értéket, ha az átadott objektum értéke *null*:

Objects.java

```
public static String toString(Object o, String nullDefault) {
    return (o != null) ? o.toString() : nullDefault;
}
```

Használata:

Example.java

```
String a = null;
System.out.println(Objects.toString(a, "hopsza, ez null"));
a = "semmi";
System.out.println(Objects.toString(a));
```

Az eredmény:

```
hopsza, ez null
semmi
```

compare

A *compare* metódus két objektum összehasonlítására jó, s ez a többi metódushoz képest két okból is rendhagyó:

- nem *null safe*
- kell neki egy *Comparator* implementáció, amely szükség esetén lehet *null safe*

Objects.java

```
public static <T> int compare(T a, T b, Comparator<? super T> c) {
    return (a == b) ? 0 : c.compare(a, b);
}
```

Használata (hibát okoz):

Example.java

```
Comparator<String> comparator = new Comparator<String>() {
    public int compare(String o1, String o2)
    {
        return o1.compareTo(o2);
    }
};

String a = null;
String b = null;
System.out.println(Objects.compare(a, b, comparator));
b = "semmi";
System.out.println(Objects.compare(a, b, comparator));
a = "semmi";
System.out.println(Objects.compare(a, b, comparator));
```

Az eredmény:

```
0
Exception in thread "main" java.lang.NullPointerException
    at hu.javaforum.showobjects.App$1.compare(App.java:19)
    at hu.javaforum.showobjects.App$1.compare(App.java:15)
    at java.util.Objects.compare(Objects.java:181)
    at hu.javaforum.showobjects.App.main(App.java:27)
```

requireNonNull

Ez egy nagyon hasznos metódus, jegyezzük meg, mert nem csinál ugyan sokat, de azt gyakran használjuk, ha paramétereket ellenrzünk! Megvizsgálja, hogy az átdott els paraméter *null* érték-e, ha igen, akkor dob egy *NullPointerException* kivételt, ha nem, akkor visszaadja az objektumot:

Objects.java

```
public static <T> T requireNonNull(T obj) {
    if (obj == null)
        throw new NullPointerException();
    return obj;
}
```

Használata:

Example.java

```
String a = Objects.requireNonNull("semmi");
System.out.println(a);
String b = Objects.requireNonNull(null);
System.out.println(b);
```

Az eredmény:

```
semmi
Exception in thread "main" java.lang.NullPointerException
    at java.util.Objects.requireNonNull(Objects.java:201)
    at hu.javaforum.showobjects.App.main(App.java:17)
```

requireNonNull + szöveg

Hasonló a fentihez, ám ez esetben megadhatunk egy szöveget, amely adott esetben átadódik a *NullPointerException* kivételnek:

Objects.java

```
public static <T> T requireNonNull(T obj, String message) {
    if (obj == null)
        throw new NullPointerException(message);
    return obj;
}
```

Használata:

Example.java

```
String a = Objects.requireNonNull("semmi", "A paraméter értéke null");
System.out.println(a);
String b = Objects.requireNonNull(null, "A paraméter értéke null");
System.out.println(b);
```

Az eredmény:

```
semmi
Exception in thread "main" java.lang.NullPointerException: A paraméter értéke null
    at java.util.Objects.requireNonNull(Objects.java:226)
    at hu.javaforum.showobjects.App.main(App.java:17)
```

Konklúzió

Nagyon hasznos osztály, használja mindenki – aki teheti, ugyanis nagyon sok saját osztály van a projektjeinkben, amelyek hasonló vagy pontosan ilyen módon működnek, mivel egy-egy fenti metódus használatával a forráskódunk egyszerűbb és átláthatóbb lesz, másrészt kevesebb saját forráskódot kell majd karbantartanunk.

(inspiráció: www.javabeat.net/2012/06/java-util-objects-a-static-utility-for-objects-introduced-in-java-7/)